

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan oplyse, at det i Berlingske Tidendes omtale den 13. december 1985 af Bent Rold Andersens debatoplæg om bistandsloven nævnes, at to ud af tre socialklienter ikke hører hjemme i bistandssystemet. Endvidere citeres Bent Rold Andersen for at have skønnet de foreslåede ændringer til at ville koste nogle hundrede millioner kroner og ikke som angivet i spørgsmålet nogle millioner kroner.

Debatoplægget peger på, at enten må bistandsloven udstyres med bestemmelser, som giver adgang til en dagpengelignende ydelse for denne gruppe, eller også må der foretages ændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven, således at disse personer bliver overført fra bistandsloven til arbejdsløshedskasserne – den sidste ændring ved, at medlemskab af arbejdsløshedskasse bliver gjort obligatorisk for alle lønmodtagere. Forfatterne gør selv opmærksom på, at en sådan automatik er yderst kontroversiel (kontingentet får skattemæssig karakter, forsikringselementet i ordningen forsvinder, og der er spørgsmålet om kassernes tilknytning til fagbevægelsen), og konkluderer derfor, at den nævnte ændring af bistandsloven må være løsningen.

Debatoplægget indeholder ingen konkretiseringer af ydelsesstørrelser m.v., og der er derfor ikke mulighed for at foretage egentlige beregninger over de økonomiske konsekvenser.

Det må dog umiddelbart anslås, at netto-merudgifterne, dvs. inkl. øgede skatteindtægter, bliver større end de ovenfor nævnte »nogle hundrede millioner kroner«, hvis det forudsættes, at den dagpengelignende ydelse i bistandsloven skal svare til arbejdsløshedsforsikringsystemets ydelser, og at 2/3 af kon-tanthjælpsmodtagerne berøres.

Jeg kan henlede opmærksomheden på igangsættelsen af et projekt i socialforskningsinstituttet om samspillet mellem arbejdsmarkeds- og socialpolitik. En af de ting, der indgår, er undersøgelse af, om personer, der burde behandles ens af det offentlige, fordi deres sociale og arbejdsmæssige problemer i realiteten er ens, alligevel får vidt forskellige muligheder. Det er netop denne problemstilling, debatoplægget fra Rold Andersen m.fl. beskæftiger sig med.

Jeg skal endelig bemærke, at jeg ikke kan tilslutte mig tesen om, at hver tredje bistandsklient i virkeligheden hører hjemme i arbejdsløsheds-kassesystemet. Arbejdsløsheds-kassesystemet er en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning for personer med tilknytning til arbejdsmarkedet.

Arbejdsløshedsforsikringslovens bestemmelser for optagelse i en arbejdsløshedskasse og varighedsbestemmelserne er fastsat for at sikre denne tilknytning.

Spm. nr. S 426

Til *justitsministeren* (16/12 85) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke foranstaltninger er truffet for at sikre bedre radioudstyr til Københavns politi, jfr. ministerens løfter i forbindelse med bombesprængningerne i København i juli 1985?«

Begrundelse

Efter de da givne oplysninger var en af de væsentligste årsager til politiets forsinkelser i forbindelse med bombesprængningerne kommunikationsbrist. Det blev i forbindelse hermed fremhævet, at politiets radiomateriel er forældet, og ministeren gav udtryk for vilje til at søge denne mangel afhjulpet.

Svar (3/1 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har fra rigspolitichefen modtaget en foreløbig indstilling, der bl.a. vedrører spørgsmålet om at forbedre politiets kommunikationsforhold i København og hovedstadsområdet, herunder gennem anskaffelse af nye, kostbare telefonanlæg m.v. Rigspolitichefen har i forbindelse hermed oplyst, at der med henblik på at løse et meget aktuelt kommunikationsproblem til regionspolitikredsene – herunder Københavns politi – allerede er indkøbt et mindre antal mobiltelefoner.

Efter nærmere overvejelse af de bevillings-spørgsmål, der knytter sig til rigspolitichefens nævnte indstilling, har justitsministeriet anmodet rigspolitichefen om at arbejde videre med planlægningen på det nævnte område, herunder med spørgsmålet om tilvejebringel-